

**Угода
між Урядом України та
Урядом Аргентинської Республіки
про сприяння та взаємний захист інвестицій**

(Угоду ратифіковано Законом N 195/97-ВР від 11.04.97)

Дата підписання: 09.08.1995

Дата набрання чинності для України: 06.05.1997

Уряд України та Уряд Аргентинської Республіки, які надалі іменуються "Договірні Сторони",

бажаючи інтенсифікувати економічне співробітництво між двома країнами,

з метою створення та підтримки сприятливих умов для інвестицій інвесторів однієї Договірної Сторони на території іншої Договірної Сторони,

визначаючи, що сприяння та взаємний захист інвестицій на основі угоди сприятиме стимулюванню особистих економічних ініціатив та підвищуватиме розквіт обох держав, домовилися про таке:

Стаття 1

Визначення

Для цілей цієї Угоди:

(1) Термін "інвестування" означатиме, згідно з законами та правилами Договірної Сторони, на території якої здійснюється інвестиція, незалежно від будь-яких видів активів, вкладених інвесторами однієї Договірної Сторони на території іншої Договірної Сторони, відповідно до законодавства останньої. Включає, зокрема, хоча й не тільки:

(a) власність на рухоме та нерухоме майно, а також інші майнові права, такі як заклад нерухомого майна, застава та права на рухоме майно, та подібні права;

(b) акції, цінні папери та облігації компаній або будь-який інший вид участі у компаніях;

(c) грошові права та вимоги по забезпеченню, що мають економічну цінність; позики включатимуться тільки в тому разі, коли вони будуть прямо пов'язані з конкретною інвестицією;

(d) права інтелектуальної власності, включаючи, зокрема, авторське право, патенти, права на промислові проекти, торговельні назви та марки, технічні процеси, ноу-хау та гудвіл;

(e) економічні концесії, надані згідно з законом або контрактом, включаючи концесії на розвідку, обробку, видобуток та розробку природних ресурсів.

(2) Термін "інвестор" визначає будь-яку фізичну або юридичну особу, яка здійснює інвестиції на території іншої Договірної Сторони:

(a) термін "фізична особа" означає будь-яку фізичну особу, що має громадянство кожної з Договірної Сторони відповідно до її законодавств;

(b) термін "юридична особа" означає будь-яку юридичну особу або компанію, засновану або зареєстровану відповідно до законів та

правил однієї з Договірних Сторін, і яка розташована на території цієї Договірної Сторони.

(3) Термін "доходи" визначає суми, одержані за рахунок інвестиції, такі як: проценти, дивіденди, прибуток, преміальні, роялті, гонорари та інші поточні надходження.

(4) Термін "територія" визначає національну територію кожної Договірної Сторони, включаючи ті морські зони, що прилягають до зовнішнього кордону територіального моря національної території, на якій Договірна Сторона, про яку йдеться, може, у відповідності до міжнародного права, здійснювати суверенні права або юрисдикцію.

Стаття 2

Сприяння та захист інвестицій

(1) Кожна Договірна Сторона стимулюватиме та утворюватиме сприятливі умови інвесторам іншої Договірної Сторони здійснювати інвестиції на своїй території та визнаватиме вказані інвестиції відповідно до своїх законів та правил.

(2) Кожна Договірна Сторона надаватиме повний юридичний захист інвестиціям, що будуть визначені як здійснені на її території інвесторами іншої Договірної Сторони.

Стаття 3

Режим інвестицій

(1) Кожна Договірна Сторона забезпечить сприятливий і справедливий режим щодо інвестицій або прибутків інвесторів іншої Договірної Сторони, та надаватиме їм режим, який є не менш сприятливим, ніж той, що надається інвестиціям та прибуткам своїх власних інвесторів або інвесторів третіх країн, який з них більш сприятливий.

(2) Кожна Договірна Сторона надаватиме інвесторам іншої Договірної Сторони у тому, що стосується менеджменту, підтримки, вживання, користування або розповсюдження їх інвестиціями, правильного та справедливого режиму, що є не менш сприятливий, ніж той, що вона надає своїм власним інвесторам або інвесторам будь-якої третьої країни, який з них буде більш сприятливий.

(3) Положення пунктів (1) та (2) цієї Статті не можуть тлумачитися таким чином, щоб зобов'язувати одну Договірну Сторону розповсюдити на інвесторів іншої Договірної Сторони пільги від будь-якого режиму, преференції або привілеї, які можуть бути надані попередньою Договірною Стороною в межах:

(a) будь-якого митного союзу, зони вільної торгівлі, спільного ринку або валютного союзу чи подібних міжнародних угод, що приводять до таких союзів, або інституцій, або інших форм регіональних економічних угод про співробітництво, стороною яких є або може стати будь-яка з Договірних Сторін;

(b) будь-якої міжнародної угоди, яка повністю або частково пов'язана з оподаткуванням;

(c) двосторонніх угод, які передбачають фінансові знижки, укладених Аргентинською Республікою з Республікою Італія 10 грудня 1987 р. та з Королівством Іспанія 3 червня 1987 р.

Стаття 4

Компенсації за збитки

У випадку, коли інвестиції інвесторів однієї Договірної Сторони зазнають збитки у зв'язку з війною, збройним конфліктом, надзвичайним станом у країні, переворотом, повстанням, заколотом або іншими подібними подіями, або як результат насильницьких дій, заподіяних владами на території іншої Договірної Сторони, їм надаватиметься режим останньою Договірною Стороною у тому, що стосується реституції, індемніфікації, компенсації або інших сплат, що є не менш сприятливими ніж ті, що остання Договірна Сторона надає своїм власним інвесторам або інвесторам будь-якої третьої держави.

Стаття 5

Експропріація

(1) Інвестиції інвесторів кожної Договірної Сторони не будуть націоналізовані, експропрійовані або піддані іншим заходам, що мають ефект рівнозначний до націоналізації або експропріації (надалі - експропріація) на території іншої Договірної Сторони за винятком державних цілей.

Експропріація проводитиметься відповідно до чинного законодавства, на недискримінаційній основі та супроводжуватиметься положенням про сплату швидкої, адекватної та дійсної компенсації. Така компенсація включатиме проценти за встановленим звичайним курсом, починаючи з дати експропріації до дати сплати, і сплачуватиметься та буде, з метою ефективності, переказуватися без затримки у тій валюті, в якій були здійснені інвестиції, або у будь-якій вільно конвертованій валюті, яку прийматиме інвестор, що зазнав збитків.

(2) Інвестор, що зазнав збитків, матиме право на перегляд без затримки, судовими або будь-якими незалежними владами тієї Договірної Сторони, його випадку та розміру його інвестиції відповідно до норм, встановлених цієї Статтею.

Стаття 6

Трансфери

(1) Кожна Договірна Сторона гарантуватиме трансфери виплат, пов'язаних з інвестиціями та доходами. Трансфери здійснюватимуться у вільно конвертованій валюті без будь-яких обмежень та без безпідставної затримки.

Такі трансфери включатимуть, зокрема, але не виключно:

(a) капітал та додаткові суми, необхідні для підтримки та розвитку інвестицій;

(b) прибутки, вигоди, відсотки, дивіденди та інші поточні надходження;

(c) винагороди за позики, безпосередньо пов'язані з спеціальними інвестиціями;

(d) роялті та винагороди;

(e) прибуток від продажу або повної чи часткової ліквідації інвестицій;

(f) компенсації, передбачені статтями 4 та 5;

(g) заробітки фізичних осіб однієї Договірної Сторони, що отримали дозвіл на працю, пов'язану з інвестицією на території

іншої Договірної Сторони.

(2) Трансфери здійснюватимуться без затримки у вільно конвертованій валюті, за встановленим застосованим курсом обміну, існуючим на дату трансферу, згідно з порядком, встановленим Договірною Стороною, на території якої була здійснена інвестиція, який не може пошкодити суті прав, передбачених цією Статтею.

Стаття 7

Суброгація

(1) В разі, якщо Договірна Сторона або призначена нею агенція, здійснить якусь виплату будь-яким власним інвесторам під гарантію або страховку, як це було узгоджено у зв'язку з інвестуванням на території іншої Договірної Сторони, остання Договірна Сторона повинна буде визнати:

(a) передачу будь-якого права або вимоги інвестора до колишньої Договірної Сторони або призначеної нею агенції, відповідно до закону або інших підзаконних актів, діючих у цій країні, а також:

(b) що колишній Договірній Стороні або призначеній нею агенції надані права шляхом суброгації користуватися правами та забезпечувати виконання вимог цього інвестора та приймати зобов'язання, що відносяться до інвестицій.

(2) Суброговані права або вимоги не перевищуватимуть первинні права або вимоги інвестора.

(3) У випадку суброгації, як зазначено у параграфі (1), інвестор не пред'являтиме вимог доти, доки уповноважений Договірної Сторони або призначена нею агенція не зробить цього.

Стаття 8

Вирішення інвестиційних спорів між Договірною Стороною та інвестором іншої Договірної Сторони

(1) Будь-який спір між інвестором однієї Договірної Сторони та іншою Договірною Стороною, який виникає на умовах цієї Угоди та відноситься до інвестиції, буде по можливості вирішуватись дружнім шляхом.

(2) Якщо спір не може бути вирішений таким чином протягом шести місяців після дати, коли спір був порушений будь-якою із сторін, він може бути на вимогу інвестора переданий до:

- компетентного суду Договірної Сторони, на території якої була здійснена інвестиція; або
- міжнародного арбітражу згідно з положенням параграфа (3).

Якщо інвестор передав спір до вищезгаданого компетентного суду Договірної Сторони, де була здійснена інвестиція, або до міжнародного арбітражу, цей вибір буде остаточним.

(3) У випадку міжнародного арбітражу спір буде передано за вибором інвестора до:

- Міжнародного Центру по Вирішенню Інвестиційних Спорів (ICSID), створеного згідно з Конвенцією по Вирішенню Інвестиційних Спорів між Державою та громадянином іншої Держави, яка відкрита до підписання у Вашингтоні 18 березня 1965 року, якщо обидві Договірні Сторони приєднуються до неї. Якщо ця умова не виконана, кожна Договірна Сторона погоджується на те, щоб спір був вирішений арбітражем згідно з положеннями Додаткового механізму для

Адміністрації Примирення, арбітражу та Процедур виявлення Факту, або

- арбітражного суду, створюваного час від часу згідно з Арбітражними Правилами Комісії з міжнародного права Організації Об'єднаних Націй (UNCITRAL).

(4) Арбітражний суд вирішуватиме згідно з положеннями цієї Угоди та законодавством Договірної Сторони, що приймає участь у спорі, включаючи її правила законодавства по конфліктах, умови будь-якої конкретної угоди, пов'язаної з такою інвестицією та у відповідності до принципів міжнародного права.

(5) Арбітражні рішення будуть остаточними та обов'язковими для сторін в спорі. Кожна Договірна Сторона виконуватиме їх згідно свого законодавства.

Стаття 9

Вирішення спорів між Договірними Сторонами

(1) Спори між Договірними Сторонами відносно тлумачення або застосування цієї Угоди повинні, якщо це можливо, вирішуватись шляхом консультацій або переговорів.

(2) Якщо такий спір не може бути таким чином вирішений протягом шести місяців, його, на прохання будь-якої Договірної Сторони, буде передано до Арбітражного Суду відповідно до положень цієї Статті.

(3) Арбітражний Суд створюватиметься для кожного індивідуального випадку наступним чином: протягом двох місяців після отримання звернення про арбітражне рішення, кожна з Договірних Сторін призначить одного члена цього Суду. Ці два члени потім оберуть громадянина третьої Держави, якого після схвалення Договірними Сторонами, буде призначено Головою Суду (надалі згадується як "Голова"). Голову буде призначено протягом трьох місяців з дати призначення інших двох членів.

(4) Якщо протягом будь-якого з періодів, зазначених у пункті (3) цієї Статті, необхідні призначення не були зроблені, буде запрошено Президента Міжнародного Суду Справедливості зробити необхідні призначення. Якщо з'ясується, що він є громадянином будь-якої Договірної Сторони або якщо інші причини перешкоджають йому виконувати вказану функцію, буде запрошено Віце-Президента, щоб зробити необхідні призначення. Якщо з'ясується, що Віце-Президент також є громадянином будь-якої Договірної Сторони або не може виконувати зазначену функцію, член Міжнародного Суду Справедливості, наступний за старшинством, який не є громадянином будь-якої Договірної Сторони, буде запрошений зробити необхідні призначення.

(5) Арбітражний Суд досягатиме своїх рішень більшістю голосів. Такі рішення будуть обов'язковими. Кожна Договірна Сторона нестиме витрати відносно своїх членів суду та свого представництва в арбітражному судочинстві; витрати відносно Голови та витрати, що залишаються, нестимуться в рівних частинах обома Договірними Сторонами. Однак Арбітражний Суд має право своїм безпосереднім рішенням підвищити суму сплати витрат одній з двох Договірних Сторін, причому цього рішення повинні дотримуватись обидві Договірні Сторони. Арбітражний Суд визначатиме свою власну процедуру.

Стаття 10

Застосування інших правил та спеціальних зобов'язань

(1) Якщо питання регулюється одночасно цією Угодою та іншою міжнародною угодою, сторонами якої є обидві Договірні Сторони, ніщо в цій Угоді не заважатиме Договірним Сторонам або будь-яким її інвесторам, які володіють інвестиціями на території іншої Договірної Сторони користуватися перевагами тих правил, які є більш сприятливими, по відношенню до його випадку.

(2) Якщо режим, який має надаватися однією Договірною Стороною інвесторам іншої Договірної Сторони відповідно до її законів та правил або інших спеціальних положень контрактів, є більш сприятливий, ніж той, який надається цією Угодою, буде надано більш сприятливий.

Стаття 11

Застосування цієї Угоди

(1) Умови цієї Угоди застосовуватимуться до інвестицій, здійснених фізичними особами, які є громадянами однієї Договірної Сторони на території іншої Договірної Сторони, якщо такі особи в період здійснення інвестиції мешкали в останній Договірній Стороні більш, ніж 2 роки доти, доки не доведено, що інвестиція прийнята на її території з-за кордону.

(2) Умови цієї Угоди застосовуватимуться до інвестицій, здійснених інвесторами однієї Договірної Сторони на території іншої Договірної Сторони раніше, таким же чином, як і після набуття чинності цією Угодою, але не застосовуватимуться до будь-якого спору щодо інвестицій, який виник, або претензії, пов'язаної з інвестицією, які було розв'язано перед набуттям чинності цієї Угоди.

Стаття 12

Набуття чинності, тривалість та припинення

(1) Кожна Договірна Сторона повідомить іншу про завершення процедур, необхідних згідно її законодавства для набуття чинності цієї Угоди. Ця Угода набере чинності з дати другого повідомлення.

(2) Ця Угода залишається чинною на період десять років та продовжуватиме залишатися чинною надалі, доки не сплинуть дванадцять місяців з дати, коли будь-яка Договірна Сторона не повідомить іншу письмово про свій намір припинити дію цієї Угоди.

(3) Відносно інвестицій, здійснених до припинення цієї Угоди, положення статей з (1) по (11) залишатимуться чинними на період в десять років з дати припинення.

Здійснено в м. Києві 9 серпня 1995 р. у двох дійсних примірниках, кожний українською, іспанською та англійською мовами, причому три тексти є рівно автентичними. В разі виникнення розбіжностей при тлумаченні положень, перевагу матиме англійський текст.

За Уряд України
(підпис)

За Уряд Аргентинської Республіки
(підпис)

Публікації документа

- **Офіційний вісник України** від 14.08.2009 — 2009 р., № 59, стор. 280, стаття 2114, код акту 47485/2009
-